

9. POSLANIE CIRKVI

Cieľ

Cieľom je poukázať na poslanie Cirkvi vo svete. Vhodné je predstaviť Cirkev, ktorá ako jediná inštitúcia vo svete môže ľuďom sprostredkovať niektoré hodnoty pre život ľudí – ako je napríklad prijatie sviatostí a sviatostnej Božej milosti. Cirkev je tak pre ľudí riadnou cestou spásy, ktorú ponúka a ohlasuje všetkým ľuďom. Preto má Cirkev evanjelizovať a byť misionárskou.

Obsah

Každá spoločenská inštitúcia má svoje poslanie, ktoré jej predurčuje jej prácu. Škola vychováva študentov a ponúka im vzdelanie. Obchody tovar, úrady administratívne vedenie atď. Aké je teda poslanie Cirkvi? Čo ona ponúka?

Cirkev je spoločenstvo veriacich, ktoré je zhromaždené v jednote Najsvätejšej Trojice – v jednote s Otcom a Synom a Duchom Svätým. Cirkev tomuto spoločenstvu veriacich takisto ponúka hodnoty, ktoré iná spoločenská inštitúcia nemá vo svojej ponuke. Cirkev nie je ani obchodom ani úradom.

- Cirkev je „*miesto či priestor*“, kde sa uskutočňuje autentické stretnutie s Bohom a kde sa prežíva naša viera. A to z toho dôvodu, že Cirkev je miesto, kde veľmi účinne pôsobí Duch Svätý. Vyjadrené slovami sv. Ireneja: „Tam, kde je Cirkev, tam je aj Duch a tam, kde je Duch, tam je Cirkev.“
- Cirkev je ustanovená na tomto svete ako „stĺp a základ pravdy“ (1 Tim 3, 15), a tak všetkým ľuďom predkladá a ohlasuje Božie pravdy o svete, človekovi a ľudskom živote.
- Cirkev veriacim sprostredkúva Božiu milosť, a to predovšetkým prostredníctvom vysluhovania siedmych sviatostí. Prijatie a udelenie niektorej sviatosti sa nedá prijať mimo Cirkvi.
- Cirkev je zároveň strážkyňou Božej pravdy a ohlasovateľkou evanjeliového posolstvo. „Cez Cirkvi nemáme Krista a nemáme ani Svätého písma“ (J. A. Möhler). Je to Cirkev, ktorá nesie Bibliu i s jej úžasným bohatstvom viery z generácie na generáciu, a odovzdáva to ľuďom v každom storočí kresťanskej epochy (Biblia ako celok alebo jej časť bola preložená do 2 355 jazykov sveta). Konala tak nielen v minulosti, ale koná tak i v prítomnosti a bude tak konať tiež v budúcnosti. Cirkev na základe tejto úlohy je a musí byť *missionárska* – musí ohlasovať Krista a jeho posolstvo všetkým ľuďom v každom kúte sveta.

- Cirkev nám sprostredkúva *spásu*, ktorú nám vydobyl svojim príchodom na zem, účinkovaním, smrťou na kríži a slávnym zmŕtvychvstaním Ježiš Kristus. Najskôr, čo to tá spása je. Spása je vyslobodenie ľudstva zo zlého položenia, do ktorého sa dostalo po páde prvých rodičov, a dovedenie do stavu slobody, nádeje a istoty. Pretože hriech je najväčším zlom, spása znamená predovšetkým oslobodenie do hriechu a jeho následkov. Všetky udalosti, ktoré sa sú s týmto spojené v priebehu celej histórie ľudstva (stvorenie sveta a človeka, prvý hriech a pád, vyvolenie starozákonného Božieho ľudu, príchod Ježiša Krista na svet – jeho narodenie, pôsobenie, smrť a oslávenie, zoslanie Ducha Svätého, založenie Cirkvi a konečný nádejný návrat k nebeskému Otcovi) – označujeme ako *dejiny spásy* alebo *ekonómia spásy* (plán spásy). Túto spásu ako radostný návrat do náručia nebeského Otca nám vydobyl Ježiš Kristus, ktorého označujeme za *jediného prostredníka* medzi Bohom a ľuďmi (porov. 1 Tim 2, 5) a takisto za *jediného* (keď je jediný, iného niet), *definitívneho* (keď je definitívny, ďalšieho očakávať už nemusíme) a *univerzálneho* (keď je univerzálny - všeobecný, je Vykupiteľom všetkých) *Spasiteľa celého ľudstva*. Spása je tak oslobodením *od niečoho* – oslobodením od hriechu a zla, ale tiež oslobodením *pre niečo* – pre radostné spoločenstvo ľudí s Bohom vo večnosti. Preto sa i zdôrazňuje, že **najvyšším zákonom Cirkvi je vždy spása duší** (porov. kán. 1752 KKP).
- Túto spásu nám sprostredkúva Cirkev, ktorá je tak označovaná za *riadnu cestu spásy*. Opravdivý veriaci život človeka v Cirkvi a s Cirkvou, ku ktorej nie je pričlenený len telom, ale i srdcom, sú zaistuje večnú spásu. Tým sa nechce povedať, že ľudia, ktorí nepatria do Cirkvi, nemôžu byť spasení. „Lebo tí, čo bez vlastnej viny nepoznajú Kristovo evanjelium a jeho Cirkev, ale s úprimným srdcom hľadajú Boha a pod vplyvom milosti sa snažia skutkami plniť jeho vôľu, poznanú hlasom svedomia, môžu dosiahnuť večnú spásu“ (Druhý vatikánsky koncil, dogm. konštitúcia *Lumen gentium*, č. 16). Boh, ktorý chce spasiť všetkých ľudí (porov. 1 Tim 2, 4), môže teda pre nás neznámymi „cestami, ktoré on pozná, priviesť ľudí, ktorí bez vlastnej viny nepoznajú evanjelium, k viere, bez ktorej je nemožné páčiť sa mu“ (KKC 848).

Poslaním Cirkvi je teda sprostredkovať ľuďom v každej historickej epoche pravdu o Bohu, o jeho zjavení a jeho milosti, ale i pravdu o človekovi, zmysle jeho života a o jeho konečnom zameraní a celi. Cirkev svojim poslaním vytvára tak z veriacich spoločenstvo, uprostred ktorého sa spoločne vyznáva tá istá, prijímajú sa sviatosti – osobitne Eucharistia, počúva sa Božie slovo a spoločne tak veriaci oslavujú trojjediného Boha Otca a Syna a Ducha

Svätého. Cirkev tak vo svete sa prejavuje a účinkuje ako *viditeľná riadna cesta spásy*. Túto Božiu spásu Cirkev ponúka a chce sprostredkovať všetkým ľuďom sveta. Cirkev má preto povinnosť a zároveň sväté právo byť *misionárska* a *evanjelizovať* všetkých ľudí.